

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שופטים" – פרק א

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר
מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ב ויאמר יהוה
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ג ויאמר יהודה
לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי
גם אני אתך בגורלך ויילך אתו שמעון: ד ויעל יהודה ויתן
יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים
איש: ה וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו
את הכנעני ואת הפרזי: ו וינס אדני בזק וירדפו אחריו
ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: ז ויאמר
אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים
היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם: ח וילחמו בני יהודה בירושלם

וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיְכַוְּהָ לְפַי־חָרָב וְאֶת־הָעִיר שְׁלָחוּ בְּאֵשׁ: ט וְאַחַר
יָרְדוּ בְנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בַּכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׂפֵלָה:
י וַיִּלְךְ יְהוּדָה אֶל־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם־חֶבְרוֹן לְפָנִים
קָרִית אַרְבַּע וַיִּכּוּ אֶת־שֵׁשִׁי וְאֶת־אַחִימָן וְאֶת־תְּלָמִי: יא וַיִּלְךְ
מִשָּׁם אֶל־יוֹשְׁבֵי דְבִיר וְשֵׁם־דְבִיר לְפָנִים קָרִית־סֹפֶר: יב וַיֹּאמֶר
כָּלֵב אֲשֶׁר יָכָה אֶת־קָרִית־סֹפֶר וּלְכַדָּה וּנְתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה
בְּתִי לְאִשָּׁה: יג וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן־קִנּוֹ אֶחָי כָּלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ
וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה: יד וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וּתְסִיתָהּ
לְשֹׂאוֹל מֵאֵת־אָבִיהָ הַשָּׂדֵה וּתְצַנַּח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב
מֶה־לָּךְ: טו וּתֹאמֶר לוֹ הֲבֵה־לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתַּנִּי
וּנְתַתָּה לִּי גֹלֶת מַיִם וַיִּתֵּן־לָהּ כָּלֵב אֵת גֹּלֶת עֲלִית וְאֵת גֹּלֶת
תַּחְתִּית: טז וּבְנֵי קִינִי חֲתָן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי
יְהוּדָה מְדַבֵּר יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּנֶגֶב עָרֵד וַיִּלְךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הָעָם:
יז וַיִּלְךְ יְהוּדָה אֶת־שִׁמְעוֹן אָחִיו וַיִּכּוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צִפַּת
וַיַּחְרִימוּ אוֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הָעִיר חֶרְמָה: יח וַיִּלְכְּדוּ יְהוּדָה
אֶת־עֵזָה וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־אֲשֶׁקְלוֹן וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־עֶקְרוֹן
וְאֶת־גְּבוּלָהּ: יט וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת־הָהָר כִּי לֹא
לְהוֹרִישׁ אֶת־יְשֻׁבֵי הָעֵמֶק כִּי־רָכַב בְּרֹזֶל לָהֶם: כ וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב

אֶת־חֲבֵרוֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֹּרֶשׁ מִשָּׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה בְנֵי
הָעֵנָק: כא וְאֶת־הַיְבוּסִי יָשַׁב יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי בְנֵי־מִן
וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת־בְּנֵי בְנֵי־מִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כב וַיַּעֲלוּ
בֵּית־יֹוסֶף גַּם־הֵם בֵּית־אֵל וַיְהוּהָ עִמָּם: כג וַיִּתְּירוּ בֵּית־יֹוסֶף
בְּבֵית־אֵל וְשֵׁם־הָעִיר לְפָנִים לוֹז: כד וַיִּרְאוּ הַשְּׂמֵרִים אִישׁ יוֹצֵא
מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאֲנוּ לָךְ אֶת־מְבוֹא הָעִיר וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ
חֶסֶד: כה וַיִּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַיִּכּוּ אֶת־הָעִיר לְפִי־חָרֵב
וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ: כו וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ
הַחֲתִים וַיְבַן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
כז וְלֹא־הוֹרִישׁ מִנְּשֵׁה אֶת־בֵּית־שָׁאן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּעֲנֹךְ
וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי
יַבְלָעִם וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי מִגְדוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֵל
הַכְּנַעֲנִי לְשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: כח וַיְהִי כִי־חִזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׂם
אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמַס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: כט וְאַפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ
אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגֹזֵר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגֹזֵר: ל זְבוּלוֹן
לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי קַטְרוֹן וְאֶת־יֹשְׁבֵי נְהַלֵּל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי
בְּקִרְבּוֹ וַיְהִיוּ לְמַס: לא אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי עֲכוּ
וְאֶת־יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אֲחֻלָּב וְאֶת־אֲכֻזִּיב וְאֶת־חֻלְבָּה

וְאֶת־אֶפְיָק וְאֶת־רָחֹב: לֹב וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְקָרֵב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: לֹג נִפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי
בֵּית־שֹׁמֶשׁ וְאֶת־יֹשְׁבֵי בֵּית־עֲנַת וַיֵּשֶׁב בְּקָרֵב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ וַיֹּשְׁבֵי בֵּית־שֹׁמֶשׁ וּבֵית עֲנַת הָיוּ לָהֶם לְמַס: לֹד וַיִּלְחָצוּ
הָאֹמְרִי אֶת־בְּנֵי־דָן הָהָרָה כִּי־לֹא נָתְנוּ לָרֹדֶת לְעֵמֶק: לֹה וַיִּזְאֵל
הָאֹמְרִי לְשַׁבֵּת בְּהַר־חָרֹם בְּאֵילֹן וּבְשַׁעֲלָבִים וּתְכַבֵּד יָד
בֵּית־יֹסֵף וַיְהִיו לְמַס: לוּ וּגְבוּל הָאֹמְרִי מִמַּעַלָּה עַקְרָבִים
מִהַסְלַע וּמַעַלָּה:

ספר "שופטים" – פרק ב

א וַיַּעַל מִלְאֲךְ־יְהוָה מִן־הַגְּלָגֶל אֶל־הַבְּכִים ס וַיֹּאמֶר אֲעֲלֶה
אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתֵיכֶם וְאָמַר לֹא־אֶפְר בְּרִיתִי אֶתְכֶם לְעוֹלָם: ב וְאַתֶּם
לֹא־תִכְרְתוּ בְרִית לְיֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם תִּתְצוּן
וְלֹא־שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹלִי מִה־זֹּאת עֲשִׂיתֶם: ג וְגַם אָמַרְתִּי
לֹא־אֶגְרֹשׁ אֹתֶם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְצַדִּיקִים וְאֵלֵיהֶם יְהִיוּ
לָכֶם לְמוֹקֵשׁ: ד וַיְהִי כַּדְבַר מִלְאֲךְ־יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ: ה וַיִּקְרָאוּ

שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בָּכִים וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם לַיהוָה: ו וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־הָעָם וַיֵּלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ:
ז וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת־יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל ׀ יְמֵי הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרַי יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה
יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: ח וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן עֶבֶד
יְהוָה בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים: ט וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ
בְּתַמְנַת־חָרֶס בְּהַר אֶפְרָיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּעְשׁ: י וְגַם כָּל־הַדּוֹר
הַהוּא נֶאֱסָפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל:
יא וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ
אֶת־הַבַּעַלִּים: יב וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרַי ׀ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֶסוּ אֶת־יְהוָה:
יג וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וְלַעֲשָׂתְרוֹת: יד וַיַּחַר־אֶף יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׂסִים וַיִּשְׁפוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם
מִסְבִּיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לְפָנַי אוֹיְבֵיהֶם: טו בְּכֹל ׀ אֲשֶׁר
יָצְאוּ יַד־יְהוָה הִיִּתְּהֶם לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד: טז וַיָּקָם יְהוָה שֹׁפְטִים

וְיוֹשִׁיעוּם מִיַּד שְׁסִיָּהֶם: יז וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מִהַר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצֹּת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן: יח וְכִי־הֲקִים
יְהוָה | לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעַם מִיַּד
אֲבִיָּהֶם כֹּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־יִנָּחַם יְהוָה מִנְּאֻקָּתָם מִפְּנֵי לַחֲצִיָּהֶם
וְדַחֲקֵיהֶם: יט וְהָיָה | בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשׁוּבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָּם וְלִהְשַׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא
הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם הַקָּשָׁה: כ וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: כא גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ
אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עֹזֵב יְהוֹשִׁיעַ וַיָּמַת: כב לְמַעַן
נִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרִים הֵם אֶת־דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּם
כְּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם־לֹא: כג וַיִּנָּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
לְבַלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נִתְּנָם בְּיַד־יְהוֹשִׁיעַ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה - נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוסרי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)

וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)